

Dagbog 56

Dagbog
for turen til Thailand
Juni / juli 2018

Forord

Denne dagbog er min 56. dagbog der beskriver turen til Thailand juni / juli 2018.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også over for de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indhold

Turen til Thailand juni / juli 2018	4
Lørdag / søndag den 16 / 17 juni.....	4
Mandag den 18/6	11
Turbeskrivelse til Bantan	13
Mandag den 18/6 – fortsat.....	14
Tirsdag den 19/6 – besøger Nang på hendes arbejde.....	19
Onsdag den 20/6 – besøger templet på mod Kolath	21
Torsdag den 21/6 – og lægebesøg	25
Fredag den 22/6 – arbejder.....	26
Lørdag den 23/6 – afgang til Chiang Mai.....	27
Søndag den 24/6 – parasolbyen, hot springs og byen Ang Khang	29
Mandag den 25/6 – grænsen Ban Nor-Lae og templet "Wat Rong Khun".....	40
Tirsdag den 26/6 - tempelbesøg "Wat Phrathat Lampang Luang Lampang".....	50
Onsdag den 27/6 – hjemturen	53
Torsdag den 28/6 – problemer med internettet.....	54
Fredag den 29/6 – dagligdagen og arbejde.....	55
Lørdag den 30/6 – turen til Khao Yai og vandfaldet "Haew Suwat Waterfall".....	55
Søndag den 1/7 – rive rafting.....	62
Mandag den 2/7 – besøger Pung og kører til Chaiyaphum.....	65
Tirsdag den 3/7 – sygebesøg	66
Onsdag den 4/7 – Atchara og Daj laver mad til munkene.....	67
Torsdag den 5/7 – skolebesøg, og Atchara's livret.....	68
Fredag den 6/7 – afslapning	72
Lørdag den 7/7 – afrejsedag.....	73

Turen til Thailand juni / juli 2018

Lørdag / søndag den 16 / 17 juni

Vi kørte hjemmefra omkring kl. 12.00 og skulle til Billund, hvor det selvfølgelig var svært at finde en P-plads – selvom vi havde booket den hjemmefra.

I lufthavnen var Atchara blevet sulten, og skulle selvfølgelig have noget at spise ☺

Nu var hun "rustet" til turen.

Fra Billund var der præcis afgang med Turkish Airlines kl. 14.50, med kurs mod Istanbul.

Vi fløj med en Boeing 737 og fik ombord en fantastisk forplejning.

I Istanbul landede vi præcis og gik lige fra det ene fly over i det andet fly – en Airbus 330 200/300.

Vi havde kun 50 minutters ophold, troede vi – så vi var meget spændte på om de kunne nå at få vores bagage med, men det skulle vise sig i Bangkok.

Indtil videre så alt godt ud – og vi var klar til planlagt afgang – dørene var lukket og vi ventede kun på klarsignal.

Men – det var begyndt at tordne og lyne ret kraftigt over lufthavnen – hvilket betød at vi ikke kunne komme af sted – grundet sikkerhed.

Da der endelig faldt ro på uvejret – var der utrolig mange fly der skulle i luften og som alle var forsinket. Uvejret over Istanbul betød, for vores vedkommende en forsinkelse på 2 timer.

Vi kom af sted og havde en fantastisk flyvning og igen rigtig god betjening.

Søndag formiddag landede vi i Bangkok og var spændt på om familien stadig var der og om vores bagage var med ☺

I Bangkok ved paskontrollen havde vi en fantastisk oplevelse. Vi var kommet ind i en monster kø, da Atchara først skulle have købt 2 flasker Whisky til Daj (hendes lillebror).

Pludselig blev Atchara tiltalt af en lufthavnsbetjent, at vi skulle træde ud af køen og følge ham. Vi fik simpelthen lov til at gå igennem ved thaiernes egen paskontrol og for særligt udvalgte personer. Dette betød en tidsbesparelse på mellem 30 – 45 minutter.

Da paskontrolløren så min skrevne adresse i Thailand, fik jeg at vide, at den næste gang skulle skrives på thai – bob bob, og kun til at grine af ☺

Kufferterne var allerede kommet og dermed kunne vi gå ud og møde familien – ca. 3 timer forsinket.

Inden mødet med familien fik jeg vekslet 4.000,- DKR – så havde jeg lidt lommepege, selvom kursen var elendig.

På os ventede:

Mæ Liam (Atchara's mor)

Mæo (Atchara's storesøster)

Nang (Atchara's niece)

Daj (Atchara's lillebror)

Velkomsten var hurtig overstået – den gør man ikke så meget ud af.

Vi fik pakket bilen, som var helt ny – 1 dag gammel, og kørte sydpå til hotellet "Malone Maranatha" i byen Chachoengsao, hvor vi havde booket en overnatning.

Værelserne var fine – og mindede lidt om væres første hotel i Marokko.

Vi fik på hotellet, lidt at spise – inden vi skulle ud og se et tempel.

Jeg var begyndt at blive MEGET træt og havde svært ved at holde mig vågen i bilen. Atchara holdt mit hoved, så jeg kunne få lidt hvile. Havde ikke fået sovet i over 1 døgn.

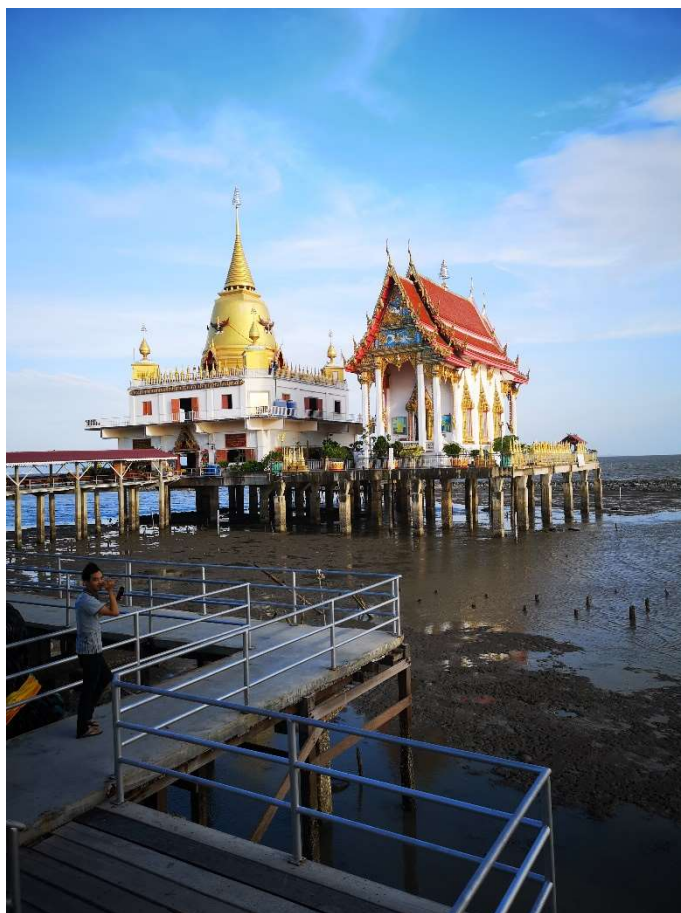
Daj fandt ikke templet vi kørte efter – men så fandt vi bare noget andet.

Vi fandt et sted som er meget berømt for at have mange krabber i alle mulige afskygninger. På stedet er der ude i vandet bygget en bygning, hvorfra man kan observere krabberne.

På vej tilbage mod byen Chachoengsao besøgte vi templet "Wat Hong Thong".

Templet er bygget på pæle ude i vandet og medens vi besøgte stedet – kunne vi se at vandet var begyndt at komme ind igen – og det gik stærkt.

Inden vi kørte tilbage til hotellet, ville vi have noget at spise. Daj kendte en god fiskerestaurant i byen, og ville denne aften betale for aftensmaden.

Vi fik rigtig god mad og havde fornøjelsen at sidde "så at sige ude i vandet". Vejret var fantastisk.

Tilbage på hotellet fik jeg en godnat øl, og så var det sengetid – efter et langt døgn uden søvn.

Sov med en temperatur på 24 grader, hvilket var perfekt, da aircondition var sat til at blæse "kold" luft ud i konstant op og ned position.

Mandag den 18/6 – turen til Bantan

Vågnede og så på mit ur – ups vi var sent på den – kl. så ud til at være 07.40, og så var det i hvert fald tid til at stå op – de andre ventede helt sikkert på os.

Vi fik os gjort klar og Atchara gik ind til de andre, som slet ikke var klar, hvilket overraskede os lidt – det var aldrig før sket.

Men Atchara og jeg gik ned i restauranten, som heller ikke var klar. Nu måtte jeg tage et ekstra kik på uret – og underligt at jeg ikke tidligere havde gjort det. Men det viste sig at klokken kun var 06.20 – hvilket forklarede at familien ikke havde været klar 😊

Fremover skulle jeg nok hellere tage mine briller på, når jeg skulle se på uret.

Selvom restauranten ikke var klar – fik jeg en kop kaffe med tilbage til gangen, som vi boede ud til.

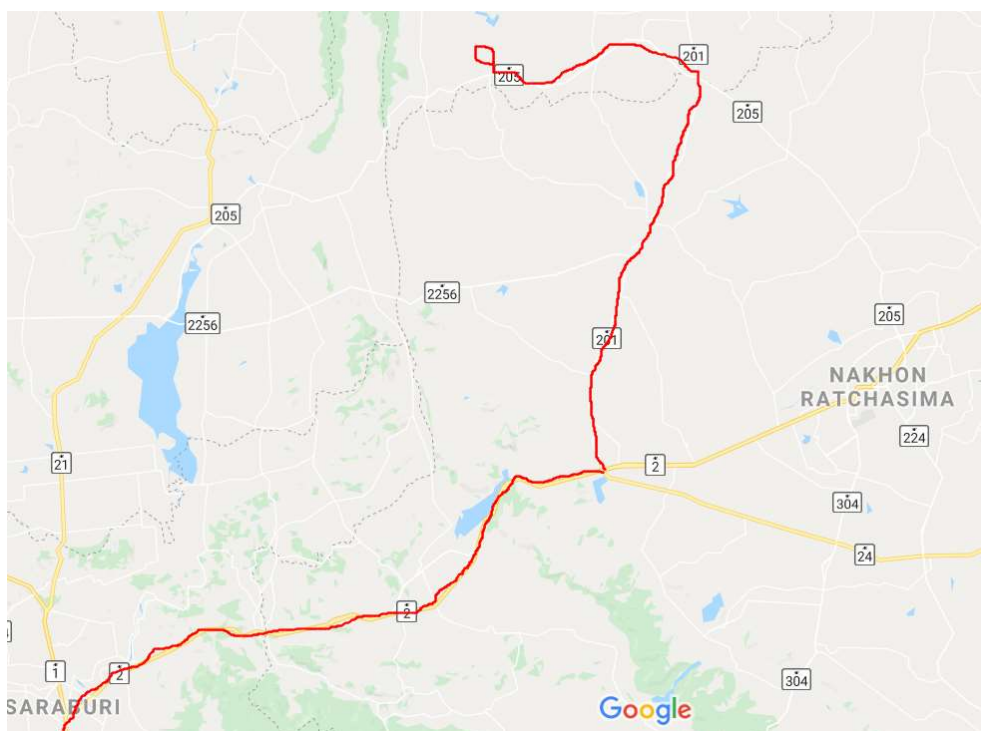
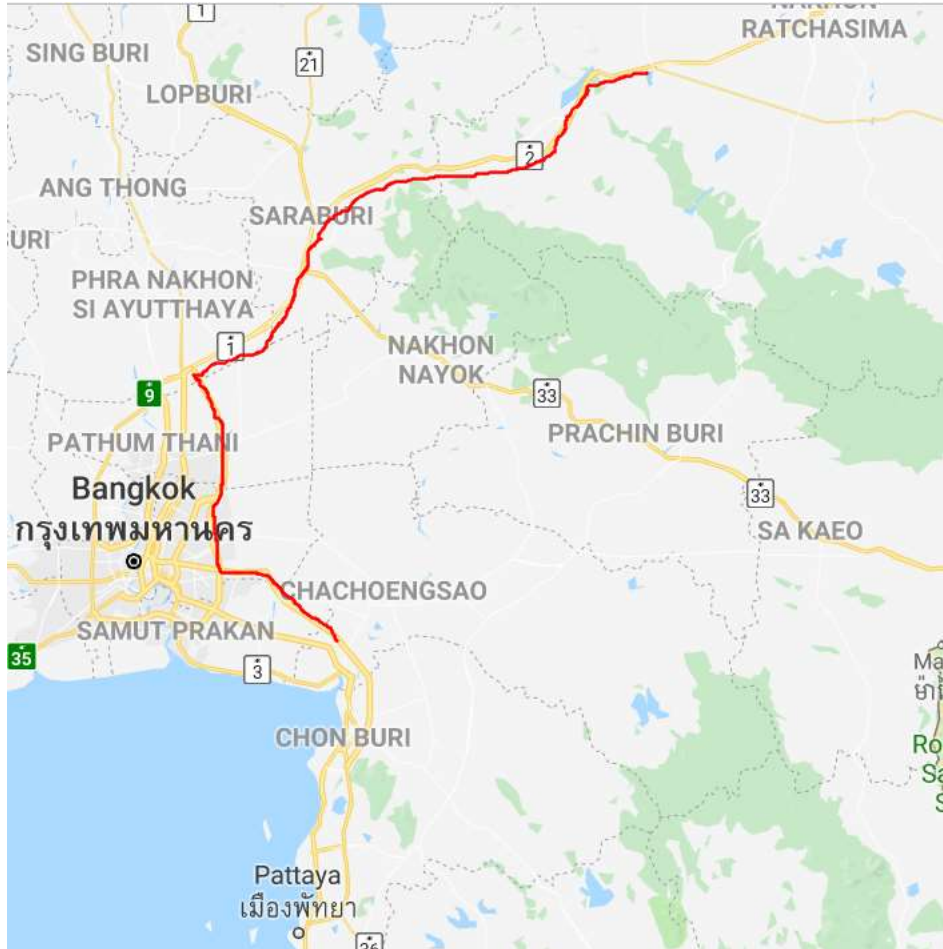
Vi måtte vente til kl. 07.00 før vi kunne få morgenmad 😊

Præcis kl. 07.40 var der afgang – sjovt nok.

Vi kørte nordpå og havde først et mindre stop og senere et stop, hvor vi fik noget at spise.

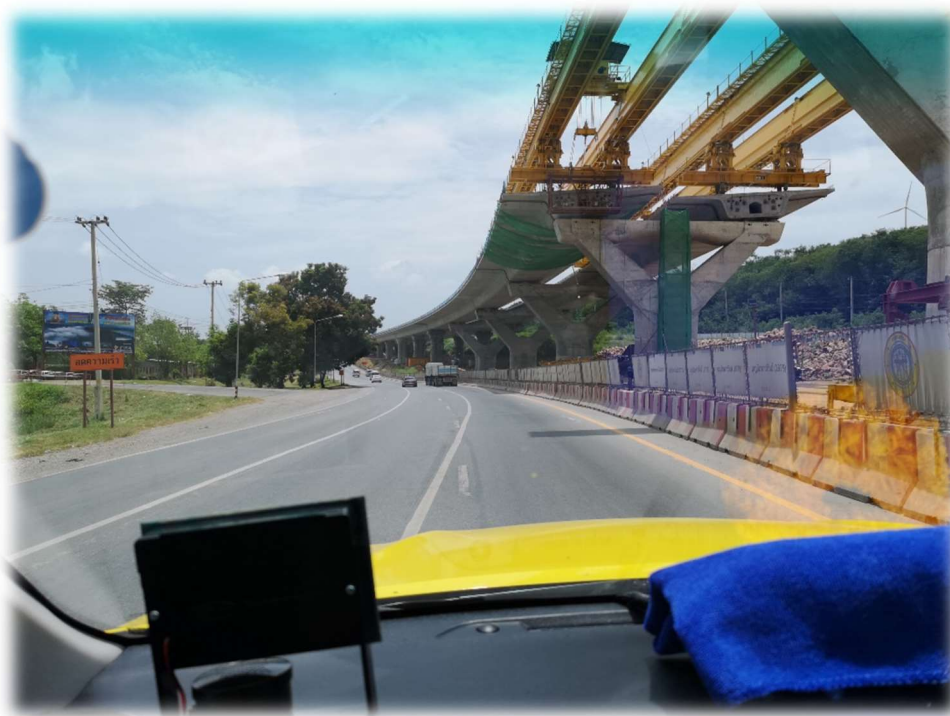
Turbeskrivelse til Bantan

Mandag den 18/6 – fortsat

På vej til Bantan er de på Vej 2 ved at lave en ny motorvej der skal forbinde Bangkok med Nakhon Ratchasima (Thailands 2. største by), og er der noget thaierne kan, er det at udnytte pladsen og bygge motorveje (her kunne danskerne lære RIGTIG meget).

Motorvejsarbejde som "Århus Nord" kunne ALDRIG finde sted i Thailand.

Man bygger simpelthen en motorvej ovenpå den eksisterende.

Velkommen til Bantan og en hurtig hilsen på Atchara's far, skulle jeg bare på toilet – der var ved at være oversvømmelse i kroppen 😊

De 4 søskende.

Vi fik hurtigt pakket ud og fordelt – hvad skulle fordeles. Herefter tog Atchara, Nang og jeg til byen Chatturat for at handle ind. Det blev til en del ☺

I bilen som Nang kørte – fik vi en sød historie:

Nang (23 år) arbejder som sygeplejerske i en mindre lægepraksis og er meget vellidt. Efter arbejdstid besøger hun ofte dem der har det svært ved at komme til "lægehuset", men som mangler hjælp – og det uden at hun får løn for det.

Hendes chef – velbegrunder – er meget bange for at Nang rejser, og er villig til at gå langt for at imødegå Nang's ønsker.

(Da Nang spurgte om ferie – fordi vi kom på besøg og ville en tur til Nordthailand med familien, var der intet problem – hun skulle bare tage med os).

Når Nang besøger de syge / svage ved de godt at hun gør det for at hjælpe dem, og oftest giver de hende et eller andet med hjem – for det meste frisk frugt eller ris.

Tilbage i landsbyen – begyndte Atchara at lave mad – som er helt specielt – det er aldrig sket før.

Men Mæo er næsten "blind" – grundet laserbehandlinger, og kan ikke tåle mad os samt sollys, hvilket forklarer at hun altid går med solbriller.

Mæo er noget handicappet denne gang.

Jeg skulle hente Gau fra børnehaven – men grundet sproglige misforståelser, havde jeg valgt en forkert skole. Spørgsmålet var "Hvad er en stor vej?"

Til dette spørgsmål havde Atchara jeg 2 forskellige opfattelser af.

Derhjemme havde vi fået besøg af en munk, der gerne ville samle Atchara's far's familie til en samlet fest.

Jeg kunne på Atchara's far se at han var meget rørt – men også meget glad for at lige netop denne munk kom forbi – han er en del af familien og har været munk i mere end 10 år og er ved at opbygge sit eget tempel – og ville derfor gerne vil se hele familien.

Vi kunne desværre ikke deltage i selve festen, da vi på det tidspunkt var tilbage i Danmark. Men der var allerede udtænkt planer ☺

Aftensmaden skred fremad – og til at hjælpe Atchara stod Daj konstant klar. Dejligt at se det "familiebånd" der er mellem de 4 søskender.

Ja sågar Atchara's far og jeg undgik ikke – vi måtte også hjælpe til

Atchara og Daj havde fået lavet noget fantastisk mad, som fik mange "roser" med på vejen. Selv Mæo roste maden. Mæo har i alle årene vi har besøgt dem – stået for maden – og hun laver rigtig god mad.

Tirsdag den 19/6 – besøger Nang på hendes arbejde

Havde en rigtig god nats søvn og stod op kl. 06.10 – til en fantastisk morgen. Temperaturen var ganske OK.

Fik sat min computer til og kom på internettet. Forbindelsen helt perfekt. VPN opkoblingen til Elbek & Vejrup A/S inkl. tilbagemelding med SMS tog under 30 sekunder, og dermed havde jeg adgang til alt hvad jeg havde behov for, for at kunne udarbejde manualer og opsætningsvejledninger.

Omkring kl. 10.00 tog vi indtil Nang, hvor hun arbejder, dog skulle vi lige først hente Mo og Mæo fra sygehuset i Camping, hvor de var blevet målt for sukkersyge.

Da vi ankom til "lægehuset", blev vi mødt af en stolt "Nang". Vi fik hilst på lægesekretæren og straks blev jeg tilbudt både en siddeplads og 1 flaske vand. (Siddepladser er normalt udenfor).

Da den kvindelige læge kom – fik jeg også en snak med hende – de var alle bare så søde og imødekommende.

Efter besøget hos Nang kørte vi til Chaturat for at handle igen. Atchara havde bestemt sig for at give mad til templet, da vi ikke kunne deltage til festen. Der blev købt ind til den store guldmedalje – af madvarer.

Derhjemme startede det store koger. En af Atchara's fars familie blev hentet og så var der knald på.

Hun tog "førerstokken" og satte alle i gang.

Jeg nyder denne oplevelse – mennesker der er til for at hjælpe og som gør det for ganske lidt – de gør det ikke for penge – lidt madvarer med hjem til aften – er lønnen i sig selv.

Nang kommer med bilen til at springe et vandrør – godt nok gravet ned i jorden – men de er af plastic. Det gav arbejde til Atchara's far og jeg. Vi skulle i gang med en større udgravning. Til at starte med foregik det med en form for mini skovl – indtil jeg begyndte at bruge mine hænder.

Jeg tror det giver en enorm respekt i familien, at jeg ikke er bange for at hjælpe – om det så også betyder at jeg bliver beskidt – vi havde i hvert fald et enorm samarbejde – selvom vi ikke kan kommunikere sammen. Vi snakker sammen – på hvert sit sprog – men forstår ikke hinanden – til megen morskab for de andre.

Til aften kørte en tidligere bekendt af Atchara forbi og som så at Atchara sad der. Straks stoppede hun og kom op til Atchara. Hendes glæde ved at se Atchara var ovenud stor. Hun græd og Atchara kunne efterfølgende fortælle en lang historie om deres tidligere ungdom sammen, og som havde betydet så meget for hende.

Da Atchara i sin tid for 22 år siden valgte at forlade Thailand, var der mange af hendes veninder, der på en måde var misunderlig – men som også sagde "hvordan tør du? – du ved ikke hvad du møder".

Når disse veninder i dag møder Atchara – er de klar over at hun gjorde det rigtige – om Atchara er blevet lykkeligere ved jeg ikke – og det skal jeg heller ikke bedømme – men jeg gør mit ☺

Til aften hentede jeg Gau i børnehaven.

I børnehaven spurgte de Gau – hvem er det der kører dig – hvorpå han svarede - Det er form for "bedstefar" ☺

Onsdag den 20/6 – besøger templet på mod Kolath

Dagen startede som alle andre. Kl. 07.00 skulle jeg køre Gau i børnehaven, hvilket foregik på knallert.

Når der var "tomrum", arbejdede jeg på manualer.

Omkring kl. 09.30 var der afgang. Vi skulle besøge templet på vej til Kolath i byen "Sa Phra". Med os var masser af mad til munkene.

I bilen var vi følgende:

Mæo

Mo (Atchara's storesøster)

Mæe Liam

Påe Lian (Atchara's far)

Atchara

Daj

og mig selv.

Ved ankomst til templet fik vi en fantastisk velkomst af munken, som havde set os køre ind på pladsen.

Vi fik afleveret maden i templet, hvorefter Påe Lian og jeg fik en kanon rundvisning af munken.

Vi startede med at se på et af hans største byggeprojekter – hvilket simpelthen var imponerende:

Et tempel opbygget af naturlige træer – der var bragt til stedet – det var bare så flot – jeg kunne godt tænke mig at se det færdigt.

Rundturen fortsatte og vi kom ind i det "helligste"

Det er munken der tager billedet.

Her var bare så flot. Malerierne var helt fantastiske – og der var en meget speciel atmosfære i rummet – som jeg ikke kan beskrive, men blev ligesom "grebet" af dette fantastiske rum.

Efter denne fantastiske rundvisning, var der mad tid for munkene. Kl. var 11.00

Der var så meget mad – og tænkte bare på – hvordan kan et menneske spise så meget.

Det kan de heller ikke – resterne spiser de tilbagesiddende gæster.

Efter maden og en snak – skulle vi ud og se munkens fars nye hus – der var under opbyggelse – wau – det var flot.

Indenfor – igen wau – kanon indretning. Huset havde indtil videre stået dem i ca. 2.000.000 Bath (400.000,- DKR)

Atchara's far og munkens far kunne slet ikke få stoppet med at snakke sammen – der var så meget at snakke om – hvilket bare var så hyggeligt.

I forbindelse med huset har de en lille virksomhed – der laver kvalitetskøkkenmøbler, og som de tjener ret godt på. Jeg var nede i fabrikken og så møblerne – virkelig kvalitet.

Vi blev tilbudt en byggegrund ved siden af huset – hvilket tiltalte mig helt vildt 😊

Derhjemme hjælper jeg på Lian med vandrøret, der som tidligere sagt er sprunget. Vi får det samlet igen og alle er glade ☺

Atchara laver til aften, sammen med Daj, noget fantastisk mad igen, og som alle godt kan lide.

Torsdag den 21/6 – og lægebesøg

Allerede kl. 04.00 var der uro – ikke i jernet – men i familien ☺.

Mæo skulle køres på hospitalet i Chaiyaphum vedr. hendes øjne. Med skulle Atchara, Mæe Liam og Nang køre.

Mæe Liam ville blive hos Mæo.

Jeg stod op til sædvanlig tid omkring kl. 06.00 og havde valgt en "off-day", hvor jeg bare arbejdede on-off hele dagen.

Senere på morgenstunden kom de retur – og Nang skulle videre på arbejde.

Atchara var med til at hente Mæo igen og brugte ventetiden til at bytte min halskæde. Min halskæde var meget stiv – og dermed "irriterende". Byttet til en ny halskæde kostede 4.500,- Bath.

Til aften måtte jeg overgive mig. Atchara ville have mig til læge. Min venstre fod var hævet helt vildt – og det så ud til at den var totalt betændt.

Lægen tog det ganske alvorligt – og jeg startede med at få en indsprøjtning – mod et eller andet ☺

Dernæst blev der stukket hul på en stor "blære". Jeg fik 3 slags piller:

- Blå
- Røde
- Aflange

Jeg tror de aflange var penicillin. Pillerne skulle indtages 3 gange om dagen.
De andre 2 piller – aner jeg ikke hvad dækkede over – men de hjalp vel ☺

Samtidig blev der lagt en forbindelse 2 steder på foden, som helst skulle skiftes hver dag.

Heldigvis havde jeg Nang der var sød og rar og hjælpe med at få skiftet forbindingerne.
Det væskede ret meget – men hun havde det rigtige udstyr.

Til aften afkom der mange af Daj's kammerater, som gik ombord i en flaske Whisky. Jeg valgte at gå i seng efter at benet var blevet tilset af Nang.
Jeg kunne alligevel ikke forstå dem.

Fredag den 22/6 – arbejder

Stod tidligt op og fik startet med at arbejde. En fuld arbejdsdag.

Min fod var stadig et problem – det væsker helt vildt – og hævelsen er ikke fortaget endnu.

Nu blev myggebalsammen fra spray til creme skiftet, da jeg med creme tror har større mulighed for at "ramme" hele kroppen.

I løbet af dagen beslutter vi – trods lægens anbefaling – at vi om lørdagen tager til Nordthailand – jeg har Nang med – der ved hvad hun har med at gøre.

Men det store spørgsmål er:

Hvad har bidt dig?

Hvortil jeg kun kan svare "Jeg ved det ikke"

Atchara får i løbet af dagen købt myggebalsam (creme) til mig – og så er vi klar til den kommende tur til Nordthailand

Lørdag den 23/6 – afgang til Chiang Mai

Dagen familien længe har ventet på, og ikke mindst Nang – vi skal til Chiang Mai.

Men jeg har fået problem – min mave er total "slået" i stykker på grund af penicillin – og har brug for et toilet ret ofte 😊

Kl. 08.00 var der afgang og kørte så det kunne passe med passende toiletbesøg undervejs.

Stemningen i bilen var kanon.

Med i bilen var Mæo, Mæe Liam, Nang, Daj, Atchara og jeg.

Omkring kl. 13.00 fik vi lidt at spise.

Vi fik alle 6 personer for mad til 400,- Bath og blev godt mætte.

Turen gik støt nordvest på og vi besluttede at køre direkte til Chiang Mai – uden overnatning.

Vi ankom til Chiang Mai omkring kl. 18.00 hvor vi skulle bo på hotel "Duangtawan Hotel". Efter lidt forhandlinger fik vi en god pris for 3 værelser – godt jeg ikke stod overfor Atchara 😊

Efter ankomst og et kort hvil, var det tid til aftensmad, og lysten til at gå ud i byen var meget lille. Vi spiste på hotellet – hvor vi fik god mad – måske nok lidt dyrere end ude på gaden.

Efter aftensmaden gik jeg til to. Atchara ville have massage på værelset – men det betød ikke noget for mig – bare jeg kunne få lov til at sove.

Min mave havde det ikke særligt godt – og når først alt er gult, er det nok et tegn på at maven ikke har det godt.

Søndag den 24/6 – parasolbyen, hot springs og byen Ang Khang

Omkring kl. 07.45 fik vi god morgenmad og allerede omkring kl. 09.00 var vi på tur igen. Vi ville besøge "parasolbyen" – lidt udenfor Chiang Mai – i østlig retning i byen Bo-Sang.

Først besøgte vi et salgssted, hvor der var mange ting til salg

Deres malerier var bare så pæne.

Efter dette besøg – kørte vi ca. 1 km, hvor vi besøgte den "ægte" vare.

Her sad de og malede direkte – hvilket var helt fantastisk.

Paraplyerne blev lavet helt fra bunden – og vi så hele processen.

Da vi gik igennem stedet hvor de "professionelle malere" sad kunne jeg ikke stå for en af pigernes tilbud – hun ville gerne male et motiv på mit telefoncover – og som hun garanterede holdt.

På 5 minutter havde hun malet et fantastisk motiv – det skulle nu bare have lov at tørre i 20 minutter

Motivet kostede 100,- Bath (20,- DKR.)

Besøget her tog ret lang tid, da Atchara også ville have et motiv på hendes håndtaske – og vi nød bare deres håndarbejde – som fasinerede mig helt vildt.

Efter besøget i "paraplybyen" ville vi besøge "Sankampaeng Hot Springs", hvor vi startede med fodbad i ca. 45 graders varmt vand, som stammede fra undergrunden.

Og jeg kan garantere for at det var varmt ☺

Oppe ved selve kilden var vandet ca. 105 grader – og hvor der kunne koges æg

Lugten var ikke særlig behagelig – der stank af svovl og rådden æg, men vi havde en hyggelig oplevelse her.

Herefter gik turen nordpå – hvor vi ville besøge en landsbyen "Ang Khang" omkredset af bjerge. Der var kun én vej ind til denne landsby – og den gik ad meget stejle bjergveje.

Undervejs ville vi besøge en speciel landsby, hvor kvinderne går med halsforlængende ringe – men hold da kæft var dyrt for at komme ind. De ville have 500,- Bath pr. næse – og dette ville jeg ikke give – så vi valgte at køre igen – der fandtes et andet sted lidt længere inde ad bjergvejen – og som var meget berømt.

Efter lidt kørsel kom vi til et meget spændende sted "Maetaeng Elephant Park" hvor vi skulle køre med en oksekære, for at besøge en "landsby" hvor nogle af bjergkvinderne går med halsringe – der forlænger halsen.

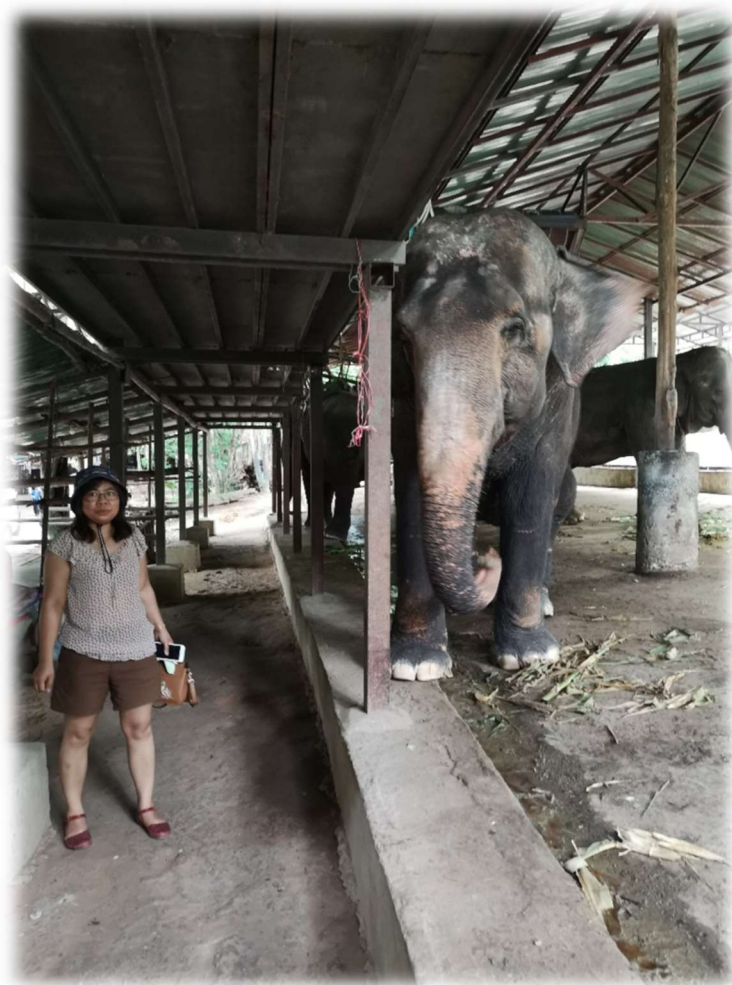

Atchara fik bestilt en tur til os alle, som kostede 3.200,- Bath, hvor Daj fik 1.000 tilbage som taxichauffør ☺

Jo – vi kender alle tricks ☺

Og som Daj sagde – jeg betaler frokosten ☺

Elefanterne i denne camp havde det rigtig godt – og var monster store – se selv forskellen på Atchara og elefanten 😊

P.S.

Da snablen nærmede sig Atchara – skal jeg love for at hun var væk, men den var nu så sød og kærlig.

Stedet hvor vi kunne bevæge os på, var mere et marked end en landsby, som lå lige bagved – men som vi ikke havde adgang til.

Vi blev i bil kørt tilbage – hvor vi havde 1. prioritet – grundet Atchara, som fortalte en af dem der styrede bilerne – at familien ikke havde fået mad endnu – og det var nok til at opprioritere os 😊

Herefter gik turen tilbage mod hovedvejen og nordpå, hvor vi undervejs skulle finde noget at spise – hvilket ikke var nemt – vi kørte over 1½ time før vi fandt et sted at spise, ude ved vejen.

Maden kostede for alle 250,- Bath.

Vi blev mætte og kunne fortsætte turen, som snart blev til ekstrem bjergkørsel med en fart af ca. 20 km/h.

Og pludselig var vi der "Ang Khang Nature Resort"

Mandag den 25/6 – grænsen Ban Nor-Lae og templet "Wat Rong Khun"

Morgentemperaturen er "kun" 21 grader – og jeg fryser faktisk – men vælger trods dette, at vi spiser udenfor på balkonen.

Morgenmaden er helt fantastisk.

Efter lidt information fra lokale – får vi at vide at vi skal køre lidt længere nord på af bjergvejen – og opleve en "uofficiel" grænse til Burma. Og selvfølgelig skal vi det.

Kører længere og længere op – hvor udsigten er helt kanon

Og pludselig er vi der "Ban Nor-Lae"

Vi skulle passere en militær vagtpost for at komme op til punktet, hvilket var hurtigt overstået. Vi kunne se over til Burma – som nok havde tilsvarende vagtpost. Det var et meget spændende besøg.

På vej ned igen – fik jeg et billede af Atchara og Daj – 2 personer der virkelig har udviklet et venskab.

Turen ned betød igen bjergkørsel – denne gang dog nedad.

På vej til Chiang Rai kom vi forbi et lidt anderledes tempel – som var meget flot – og som vi valgte at besøge:

Jeg tog hele turen til toppen af templet.

Turen gik videre – og vi kom forbi den ene frugtplantage efter den anden. Der er mange frugter der kun kan gro i dette bjerg område – bl.a. kom vi forbi flere appelsinplantager

Efterhånden meldte sulten sig hos thaierne 😊. Det at finde et spisested var ikke nemt i dette område – det tog omkring 1 time – så havde Daj fundet noget der så spændende ud. Dette skulle undersøges.

Midt ude i en rismark var der bygget en restaurant – og vi var meget spændt på hvad den kunne tilbyde.

Vi fik simpelthen fantastisk mad – og rigeligt – og det til kun for 950,- Bath. Jeg fik en af de dyre retter en "Tigerrejesuppe"- hvilket var ren guf 😊

Igen var alle blevet mætte og vi fortsatte turen.

Undervejs blev vi stoppet af politiet, som ville vide hvor vi kom fra og hvor vi skulle hen, og det var det.

Ved ankomst til Chiang Rai – besøgte vi templet "Wat Rong Khun" også kaldet "Det hvide Tempel".

Stedet er utrolig meget besøgt af kinesere, som har betydet skærpede regler for så at sige alt på stedet. Kinesere har det åbenbart meget svært med hvordan man opfører sig på et offentlig toilet og hvordan man ellers opfører sig som turist.

Stedet var utrolig flot og opbygget af en privat mand.

I hele tempelkomplekset hang der alle steder små metalplader, som man kunne købe for 30,- Bath og derpå skrive sit navn og en hilsen. Dette havde millioner af mennesker gjort – og nu gjorde Atchara og jeg det også 😊

Vi valgte efter tempelbesøget at køre videre mod Phayao, hvor vi ville overnatte. Heldigvis havde vi "google" med og fandt et hyggeligt sted ned til søen.

I naboværelset var der hyggestemning 😊

Efter at alle var indkvarteret, gik vi en dejlig tur nede ved vandet – inden vi fandt en hyggelig lille restaurant.

Tirsdag den 26/6 - tempelbesøg "Wat Phrathat Lampang Luang Lampang"

Efter en god omgang morgenmad var vi klar til afgang igen. Vi planlagde at næste overnatning skulle foregå i byen Phitsanulok.

Jeg havde mit vejkort – og blev hurtig "vejviseren" – jeg havde konstant styr på hvor vi var.

Efter at vi er begyndt turen sydpå, bliver vi konstant stoppet af politiet i såkaldte politi checkpoints, som er omringet og opbygget af sandsække. Grunden til at vi bliver stoppet er bilens nummerplade, som er "rød" og dermed midlertidig. Der går 45 dage inden de rigtige nummerplader er på plads – og i den mellemliggende periode må man ikke drive taxi forretning – grundet forsikringssspørgsmål.

Disse politi checkpoints er kontroller for narko – videre ned i Thailand. Så bare fordi man har passeret 1 kontrol – er der ingen garanti for ikke at blive stoppet igen – der er et hav af dem undervejs – og vi blev kontrolleret af dem alle – dog tager det ikke ret lang tid – og de er søde og rare alle sammen.

I byen Lampang besøger vi et flot og berømt tempel
"Wat Phrathat Lampang Luang Lampang"

Efter tempelbesøget ville Atchara og jeg have en hestetur. Vi bestilte en ekstra lang tur. Det var bare så dejligt.

Efter hestevognsturen, var alle klar til noget mad, som vi spiste ikke ret langt fra templet.

Igen et godt sted at spise – og så til kun 920,- Bath

Igen havde vi "google" med og fandt et rigtig godt hotel i Phitsanulok inde midt i byen.

Vi skulle bo på hotel "Ayara", hvor vi kun skulle betale 1.000,- Bath pr. værelse.

Ikke så langt fra hotellet lå en meget berømt restaurant, hvor vi skulle spise.

Restauranten var helt fantastisk – maden, servicen – ja alt var bare OK.

Tilbage på hotellet fik Atchara mig overtalt til en gang massage på værelset. Der ankom 2 massører – Atchara havde bestilt ægte thai massage i 2 timer – jeg ville have "full body oil massage" i en time og 20 minutter.

Og hold da kæft det var godt.

Onsdag den 27/6 – hjemturen

Efter en gang god morgenmad var vi klar til afgang kl. 08.45. Foran os lå en lang tur – hvor jeg igen var "tur guide".

Omkring kl. 12.00 havde vi igen problemer med at finde et sted at spise og efter 1 time fandt vi et sted hvor vi kunne spise.

Det var et primitivt sted – men maden OK – og alle blev mætte. Prisen var 350,- Bath for os alle.

Midt på eftermiddagen ankom til vi til Bantan – godt brugte – efter en kanon ferie til Nordthailand.

Derhjemme skulle vi have styr på familiens internet – ind i mellem kunne Nang se at der var op til 40 personer på deres router. Det hele var startet med at en nabo gerne ville "låne" familiens internetkode – og så eksploderede det bare.

Det kunne vi gøre noget ved – og bad Nang ringe til internetudbyderen og få ændret koden – nu var det problem blevet løst, og fungerede.

Torsdag den 28/6 – problemer med internettet

Om torsdagen havde vi problemer med internettet – jeg kunne ikke komme på – og der blev hidkaldt teknikere.

Jeg kunne i stedet for arbejde på dagbogen.

Teknikerne kom først sent på eftermiddagen, hvorefter det så ud til at virke.

Sidst på eftermiddagen besluttede Atchara og jeg at vi om lørdagen skulle en tur til Pak Chong og dette område. Vi havde flere planer for 2 dejlige dage.

Fredag den 29/6 – dagligdagen og arbejde

Fredag morgen omkring kl. 07.00 startede som alle andre morgener – hvor jeg skulle køre Gau i børnehaven – hvilket er en kanon livsbekræftende oplevelse. Alle steder hvor jeg kommer kørende på knallert og møder børn – får jeg følgende kommentar med på vejen "Hallo" – og så mange dejlige thai smil – samtidig med at de vinker til mig.

Det samme gør sig gældende om eftermiddagen hvor jeg henter Gau.

De sidste par dage har hunden været en trofast medpassager – når jeg sætter mig på knallerten – er hun der med det samme.

Havde en hel arbejdsdag, hvor der virkelig blev produceret manualer. Om aftenen havde vi besøg af noget af Mai's familie – hvilket er ret hyggelig.

Jeg lovede Daj at han kunne tage hans kone Mai og "lånedrengen" Win med (Mai's søsters dreng).

Lørdag den 30/6 – turen til Khao Yai og vandfaldet "Haew Suwat Waterfall".

Daj og jeg havde besluttet at der var planlagt afgang kl. 09.00 – så var der noget at planlægge efter.

Vi var ret mange der skulle med på denne tur:

Daj + Mai + Win

Mæo + Nang + Mæe Liam

Faae + Gau

Atchara + undertegnede

Vi var i alt 10 personer og de unge mennesker glædede sig helt vildt – hvilket er utroligt glædeligt. Den store plan er at vi skal ud og riverrafte, som jeg også glæder mig til.

Vi startede med at tanke lidt diesel i Camping til 1.950,- Bath, hvilket samtidig giver 2 store flasker gratis vand.

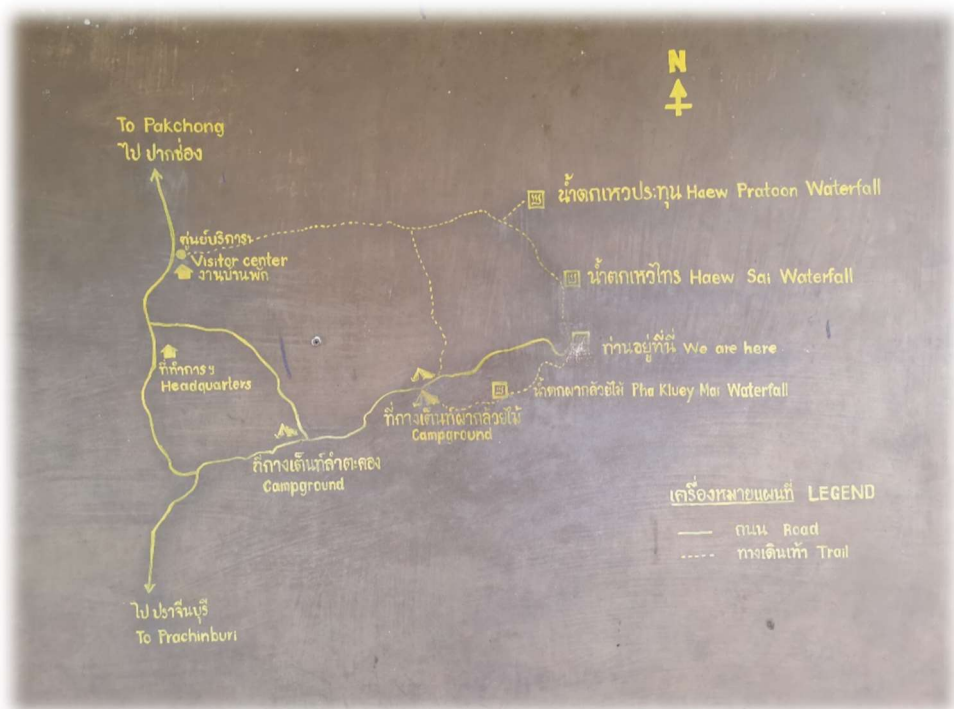
I Pak Chong nær området Khao Yai kendte Daj en god restaurant, hvor vi spiste frokost.

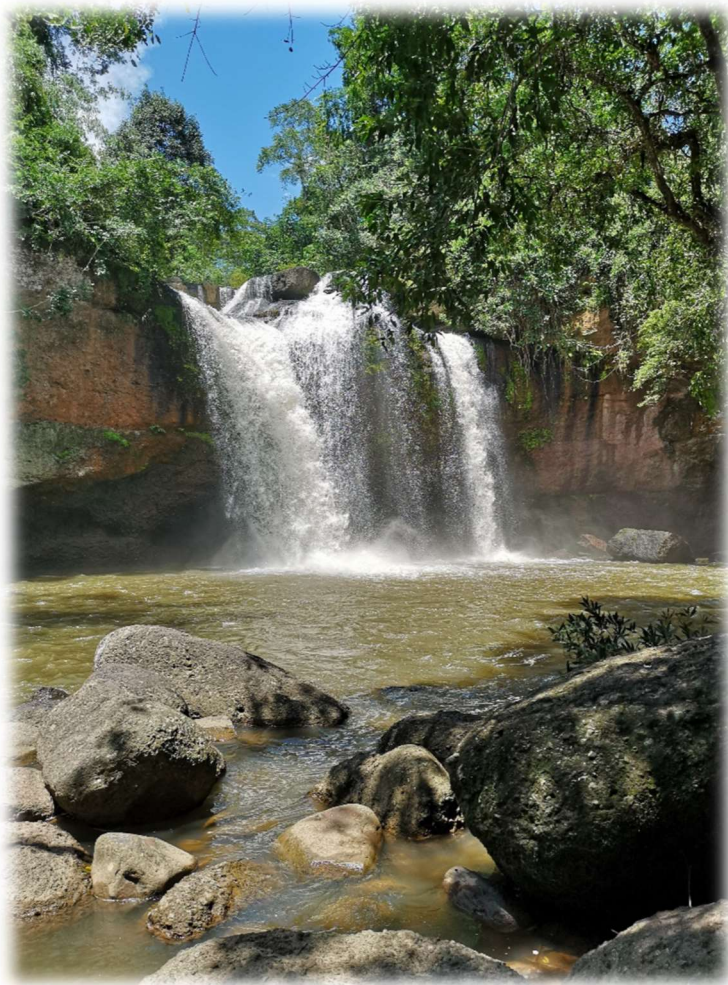
Maden var rigtig god – jeg havde dog af min ret forventet noget andet – men det var stadig OK.

Vi spiste alle 10 personer for 1.370,- Bath – og alle blev godt mætte.

Efter at alle var godt mætte kørte vi ind i Khao Yai – en kæmpe nationalpark i Thailand – og hvor vejene førte os igennem et fantastisk bjergområde – vi skulle besøge vandfaldet "Haew Suwat Waterfall".

Det var bare så flot en tur.

Herefter gik hele vejen tilbage af snoede bjergveje – til bunden af bjergene, hvor vi skulle have fundet et hotel eller resort.

Heldigvis havde vi "Onkel Google" med. Vi fandt noget lidt væk fra hovedvejen, og som så interessant ud.

Atchara bestilte 4 hytter.

Contact

E-mail : contact.grandsiri@gmail.com

Tel : (+66)63-7496868

Office : (+66)44-300345

Address

GrandSiri Resort KhaoYai

777 Mo. 7 Ban Rai . Mu Si .

Pakchong . Nakhonratchasima
30130

Efter at vi var blevet indkvarteret – skulle der bades.

Daj, Win, Gau, Nang, Faae og jeg hoppede i vandet – hvor vi havde det hyle skægt.

Herefter var det tid til aftensmad. Daj kendte en meget berømt restaurant, og som vi kørte ud til.

Maden var rigtig god – og restauranten var bare kæmpe stor og meget besøgt.

Søndag den 1/7 – riverrafting

Startede med et fantastisk morgenbord, hvor der absolut ikke manglede noget. Efter badning, var der stemning for at hoppe i poolen igen. Denne gang ville pigerne dog ikke med.

Turen startede med at vi kørte mod Sara Buri. Vi skulle op i bjergene, hvor vi ville riverrafte.

Vi bestilte 3 både – 2 små og 1 stor – alle 3 med bådsførere.

Atchara og jeg i en lille båd

Nang og Faae i en lille båd

Daj, Mai, Gau og Win i den store.

Vi blev monteret med redningsveste og hjelme – og var dermed klar til afgang.

Min hjelm var desværre alt for lille 😊

Afgangen foregik fra en rampe – og hold da kæft der var knald på 😊.

Det var en kanon fed tur igennem junglen på ca. 45 minutter.

Vi blev afhentet i bil og kørt tilbage til udgangsstedet, hvor vi nød lidt at drikke, og fik afregnet. Det kostede 350,- pr. næse. De 3 bådsmand fik hver 100,- Bath i drikkepenge.

Vores bådsmand havde været helt fantastisk – selvom Atchara og ham – havde lidt sproglige udfordringer. Han og de andre bådsmand kom fra Burma og var unge drenge på omkring 20 år.

Herefter gik turen hjemad igen.

I byen Thep Sathit besluttede vi at få frokost.

Vi fik alle rigtig god mad – og som kostede 1.435,- Bath for os alle inkl. drikkevarer.

Herefter gik turen hjemad til landsbyen – efter en kanon weekend og rigtig mange oplevelser.

Mandag den 2/7 – besøger Pung og kører til Chaiyaphum

Vi havde store problemer med internettet, og Atchara og jeg besluttede os for at tage med Daj til Chaiyaphum – hvor internetudbyderen 3BB har hovedkontor. Vi skulle hente Mæo og Mo fra hospitalet.

Men først besøgte vi den lille landsby hvor Pung er skoleinspektør, for at give dem en kasse med chips – han og næsten alle elever var desværre på praktiktur. Men vi fik afleveret kassen til en lærerinde – der åbenbart ikke skulle med på turen.

Herefter gik turen til Chaiyaphum. Mo var allerede færdig, så hende og Atchara tog ind for at snakke med 3BB. Det tog l a n g tid. Men de havde opnået noget med besøget – det viste sig at deres firewalls var alt for gamle og skulle skiftes – så vi fik vi 2 nye med hjem.

De 2 nye firewalls skulle konfigureres – hvilket de gjorde inde i det kæmpe store supermarked, hvor vi også spiste.

Nu skulle vi kun vente på at Mæo blev klar til afhentning – hvilket også tog sin tid – men langt om længe var færdig – og vi kunne starte hjemturen. På vej hjem blev vi igen stoppet af politiet – som stoppede alle og som mente at vi kørte ulovligt – kun for at få penge.

Daj klarede den uden at skulle betale noget – igen de røde nummerplader 😊

Den nye firewall blev straks sat til ved hjemkomst – og så virkede alt igen. Det samme gjorde sig gældende hos Mo.

Tirsdag den 3/7 – sygebesøg

Om formiddagen blev jeg spurgt om jeg ville med på sygebesøg hos den familie vi også besøgte sidste år og hvor jeg havde haft en kanon snak med manden – som var taxichauffør – han var rigtig god til at snakke engelsk, og vi havde nydt en øl sammen.

Nu var det ham der var rigtig syg – grundet en ulykke på knallert. Det var et ufattelig stærkt besøg, hvor jeg blev meget blød.

Her lå en mand på min egen alder, der græd da han så mig. Han begyndte straks at snakke engelsk med mig – som dog var meget svær at forstå – men vi fik snakket sammen og holdt hinanden i hånden.

Han var godt klar over at han var meget syg og var meget bekymret for hans kone – nu havde han ingen indkomst og hans sygdom kostede mange penge – bare transportomkostningerne var meget store, hvor de skulle bede private personer om at køre med dem – til Chaiyaphum – en strækning på ca. 160 km retur.

Da vi kørte derfra – kunne jeg ikke få hans ord ud af mit hoved – jeg var stærkt bevæget.

Vi tog derefter til Chatturat for at besøge det lokale marked, hvor Atchara ville handle ind til en aflevering af mad til munkene i templet i Bantan, dagen efter.

Ved hjemkomst gik alle i gang med at tilberede maden til næste dag til munkene – jeg havde min egen plan – jeg fandt 3.000,- Bath i pungen – gik ud til knallerten – og ville køre – men jeg tror Atchara havde gennemskuet mig – hun var der straks og spurgte "Hvor skal du hen?" – Jeg tager ud til familien igen.

Atchara's kommentar var kanon – "Kaj – jeg kunne mærke det på dig og vidste du ville gøre det – jeg tager med".

Manden var i mellemtiden blevet meget mere dårlig, og de var taget til hospitalet, men bedste moderen var hjemme og jeg fik afleveret pengene.

Ved tilbagekomst ville familien gerne vide hvorfor vi pludselig var kørt – og Atchara forklarede historien – hvilket jeg tror gav STORE plus point på "kontoen". Mæo ringede straks til mandens kone og fortalte at jeg havde afleveret 3.000,- Bath hjemme hos dem – til hjælp i denne svære tid – hvilket hun takkede rigtig mange gange for.

Til aften "dækker" jeg bord – hvilket får dem alle til at skrald grine – jeg ruller 2 måtter ud på gulvet – og dermed er dugen lagt på 😊

Onsdag den 4/7 – Atchara og Daj laver mad til munkene

Om morgenen var der knald på – den sidste mad til munkene, skulle laves og være færdig inden kl. 11.00, hvor munkene spiser der frokost – deres sidste måltid om dagen.

Atchara nåede ikke engang at komme af natkjolen 😊

Præcis efter planen er alle klar til at afleverer maden i templet, så det kan blive serveret til kl. 11.00.

Efter et kort visit hjemme igen, kørte de alle til Korat.

Jeg valgte at blive derhjemme – havde fået kørt kilometer nok – ca. 3.500 km indtil det tidspunkt. Jeg valgte at arbejde hele dagen.

Torsdag den 5/7 – skolebesøg, og Atchara's livret

Om morgenen hvor temperaturen er ganske OK – vælger Atchara's far at ligge cement, der hvor vi havde gravet et vandrør op tidligere på ferien.

Det var pænt – indtil Win kom på besøg 😊

Heldigvis var det ikke blevet tørt endnu – og Atchara's far kunne redde situationen.

P.S.

Atchara's far er over 80 år gammel – hvilket man overhovedet ikke mærker – han er altid i fuld gang med et eller andet projekt.

Om formiddagen spurgte Atchara hendes far om han ikke godt ville lave hendes livret – hakket oksekød med sur bambus. Det havde han engang været 100 meter mester i. Det ville han gerne – men ville ikke garantere udfaldet. Det var efterhånden mange år siden han sidst havde lavet den.

Senere på formiddagen kørte vi mod Bamnet Narong for at handle ind, hvor vi undervejs besøgte skoleinspektøren Pung – stedet hvor vi havde afleveret en kasse chips.

Da han så os – var det bare et fantastisk menneske der tog imod os – han var bare så glad – og alle skolebørnene blev "beordret" til at komme – for at møde os og for at få udleveret en pose chips.

Pung holdt en kort tale til skolebørnene og hvor han fortalte hvem vi var og hvor vi kom fra – og at vi igen og igen tænkte på denne skole. Jeg blev derefter bedt om at holde en lille tale til eleverne, som kom helt bag på mig – hvad skulle jeg sige:

Det skulle være noget alle kunne forholde sig til. Hjernen kørte på højtryk 😊

Alle kan forholde sig til afstand, højde, hastighed og timer – så jeg valgte at fortælle om vores rejse tilbage til Danmark. Da jeg fortalte at vi skulle være oppe i luften i flere timer end de gik i skole på en dag, var der flere der udtrykte "Wau" og virkelig var "overrasket".

Pung var god til at oversætte til thai – for de elever der ikke kunne engelsk så godt – jeg snakkede ganske langsomt – for at få så mange med som muligt, hvilket også lykkedes.

Pung bad alle elever om at ønske os en god rejse hjem og en tak for at vi tænkte på dem – på engelsk – en kæmpe oplevelse.

Vi fik handlet i Bamnet Narong og kørte derfra videre til Camping, hvor Daj og jeg blev klippet. Prisen pr. hoved var 60,- Bath.

Atchara begynder at handle ind til hjemturen – der er meget der skal med hjem til Danmark 😊

Derhjemme i Bantan begyndte Atchara og hendes far på Atchara's livret. Atchara havde lovet ham, at hun nok skulle hjælpe ham.

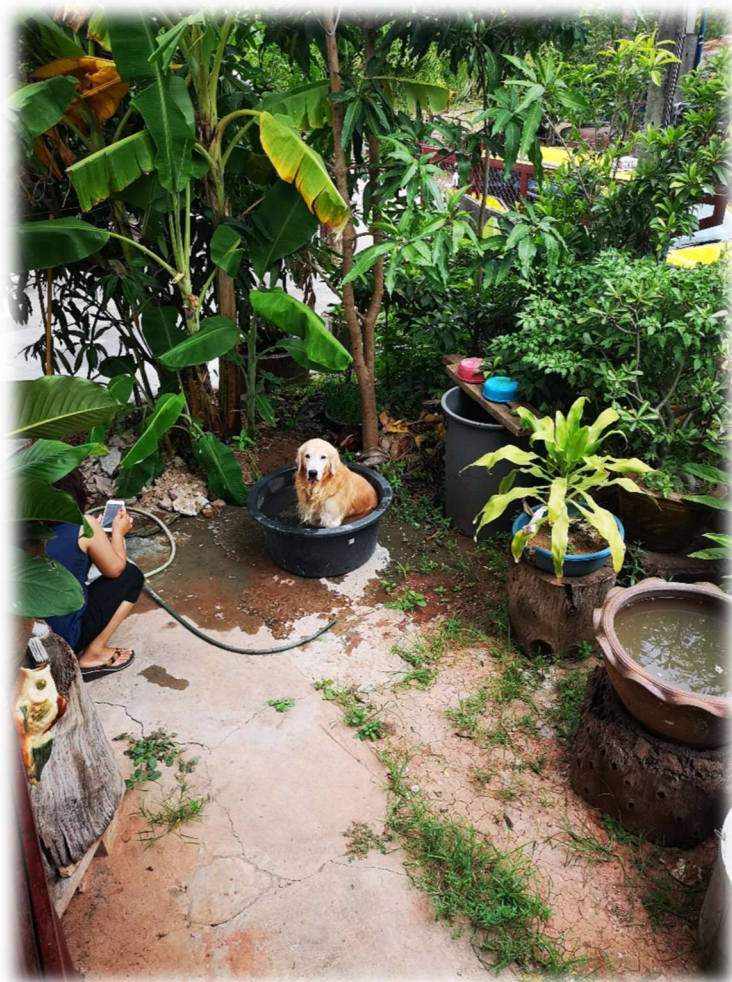

Retten var helt fantastisk.

Fredag den 6/7 – afslapning

Dagen gik med arbejde og afslapning og Atchara købte stadig ind til den store guldmedalje.

Om formiddagen kom Mo og hunden forbi – hvor vi fik et dejligt grin. Hunden satte sig simpelthen op i en balje med vand i. Den var dens måde at blive kølet ned på, og gjorde det hver dag hjemme hos Mo.

Det så hyle skægt ud.

Lørdag den 7/7 – afrejsedag

Så blev det afrejsedag – og foran os venter et langt døgn.

Op af formiddagen begyndte vi at pakke – og vi fik fyldt kufferterne – så det passede med 60 kg i alt. Atchara fik masser chilipulver, agurker, frugter – ja der var meget.

Som sædvanligt var der en lidt trist stemning – men sådan var det nu. Og selv om Atchara kedede sig om eftermiddagen, skulle tiden trækkes til det sidste – jeg har annonceret at vi skulle køre omkring kl. 16.00 – og sådan blev det. Så også på det punkt var alt som det plejede at være 😊

På vej til lufthavnen holdt vi en kort spisepause.

I lufthavnen gik alt som "smurt" – og kl. 23.00 var vi klar til afgang med Turkish Airlines og havde kun lidt turbulens da vi fløj ud over det Indiske Ocean.

Kl. 05.20 landede vi i Istanbul og skulle nu have 6 timer til at gå. Vi skulle først flyve igen kl. 11.35 😞

Kl. 13.55 landede vi i Billund, hvor vi nok oplevede noget af den mest ineffektive paskontrol – vi nogensinde har været med til. Der sad 2 "praktikanter" og bagved stod en "garvet" politibetjent – og ham skulle de næsten konstant spørge.

Hende der kontrollerede Atchara forstod ikke at der ikke var en udløbsdato på hendes opholdstilladelse! Hun blev også spurgt om hun boede i Danmark! Alle oplysninger står i passet. Hver gang Atchara forlader Danmark og ankommer til Danmark – får hun stempler i passet.

I tolden blev vi selvfølgelig også stoppet. Kufferterne skulle scannes, og vi måtte forklare hvad der var i dem. De blev dog ikke lukket op.

Så efter en rigtig god ferie i Thailand – sluttede vi ferien af med en rigtig dårlig oplevelse i Billund.

STATISTIK

Jeg har nu været i følgende lande og hovedstæder og fløjet med følgende flyselskaber:

Antal gange	Land	Hovedstad	Sidst opdateret:
17	Norge	Oslo	01-09-2017
7	Holland	Amsterdam	10-04-2015
4	Sverige	Stockholm	
2	Belgien		
1	Finland	Helsinki	
?	Tyskland	Berlin	23/12-2015
1	Sovjetunionen	Moskva – Den Transsibiriske Jernbane	
2	Polen		
1	Grækenland	Athen	
1	DDR		
1	Cuba	Havanna	
5	Østrig	Wien	
5	Frankrig	Paris	20-01-2014
1	Italien		
2	Spanien	Madrid / Barcelona	15-04-2018
1	Jamaica		
5	England	London	10-03-2014
1	USA-Florida (lufthavn)		
1	USA - San Francisco, Los Angeles, Las Vegas		
1	Skotland	Edinburgh	
1	Burma		
1	Monaco	Monaco	
1	Paraguay		
16	Thailand	Bangkok	01-07-2018
1	Argentina		
1	Indien	New Delhi	
1	Estland		
1	Filippinerne	Manila	
1	Letland		
1	Brasilien	Brasilia	
1	Litauen		
1	Schweiz		
2	Laos	Vientiane	23-04-2017
(2)	Cambodja (grænsen)		
3	Grønland	Nuuk	02-07-2017
1	Island	Reykjavik	
(1)	Kina (grænsen)		
1	Vietnam	Hanoi	
1	Tjekkiet	Prag	
1	Nepal	Kathmandu	
1	Tibet	Lhasa	
1	Ungarn		
1	Singapore	Singapore	
1	Malaysia		
1	Hong Kong	Hong Kong	
1	Macao	Macao	
1	Taipei (lufthavn)	Taipei	
1	Sydkorea	Seoul	
1	(Nordkorea)		
1	Japan	Tokyo	
1	Luxembourg	Luxembourg	
1	Cypern		11-07-2015
1	Marokko		30-07-2016
3	Tyrkiet (lufthavn)	Istanbul	01-07-2018
1	De Forenede Arabiske Emirater	Abu Dhabi	28-02-2018
1	Oman		28-02-2018
55	Lande	34 hovedstæder	

SAS
Mærsk
Cimbrer Air
Cimbrer Sterling
Sterling
Thai Air
Britania Airlines
Varig
Aeroflot
Cubana Airlines
Fin Air
Lufthansa
British Airways Sunair
Air Greenland
Icelandair
KLM
China Air
Vietnam Airlines
Air China
Austrian Airlines
Jet Time
DOT LT (DAT – Danish Air Transport)
NOK Air (Thai indenrigs fly)
Air France
Norwegian
Turkish Airlines
Vueling (spansk luftfart)

Destination	Land	Ud	Retur	Miles	KM	Total
Amsterdam – Bangkok	Holland – Thailand	3	3	5095	9436	56616
Amsterdam – Billund	Holland	1			496	496
Amsterdam – Durham Tees Valley	England	1	1	297	478	956
Amsterdam – San Fransisco	Holland – USA	1	1	4838	8960	17920
Bangkok – Hanoi	Thailand – Vietnam	1	1	549	1017	2034
Bangkok – Hong Kong	Thailand – Kina	1	1	1048	1941	3882
Bangkok – Katmandu	Thailand – Nepal	1	1	1218	2256	4511
Bangkok – Manila	Thailand – Filippinerne	1	1	1191	2206	4411
Bangkok – Narita	Thailand – Japan	1	1		4645	9290
Bangkok – New Delhi	Thailand – Indien	1		1582	2930	2930
Bangkok – Phuket	Thailand	1	1	430	692	1384
Bangkok – Singapore	Thailand – Singapore	1	1	877	1624	3248
Bangkok – Taipei	Thailand – Taiwan	1		1342	2486	2486
Billund – Amsterdam	Holland	5	5	268	496	4960
Billund – Frankfurt	Tyskland	2	2	366	678	2712
Billund – Gatwick	England	1	1	477	883	1767
Billund – Istanbul	Tyrkiet	1	1		2179	4358
Billund – København		18	17	119	220	7714
Billund – Oslo	Norge	3	2	276,6	512	2561
Billund – Paris	Frankrig	1		542	872	872
Billund – Stavanger	Norge	3	3		414	2484
Brasilia – Salvador	Brasilien	1		604	1119	1119
Esbjerg – København		1	1	139,1	257	515
Frankfurt – Bangkok	Tyskland – Thailand	3	3	4957	9180	55081
Gatwick – Orlando	England – USA	1		4321	8002	8002
Gatwick – Sao Paulo	England – Brasilien	1	1	5128	9497	18994
Helsinki – Moskva	Rusland	1		622	1152	1152
Istanbul – Abu Dhabi	Forenede Arabiske Emirater	1	1		3020	6040
Istanbul – Bangkok	Thailand	1	1		7514	15028
Kabarovsk – Leningrad	Rusland	1		3349	6202	6202
Karup – København		19	18	126,8	235	8689
København – Amsterdam	Holland	1	1	348	644	1289
København – Athen	Grækenland	1	1	1186	2196	4393
København – Bangkok	Thailand	10	9	4862	8645	164225
København – Frankfurt	Tyskland	1	1	373	691	1382
København – Gatwick	England	1	1	545	1009	2019
København – Helsinki	Finland	1		504	933	933
København – Istanbul	Tyrkiet	1	1		2010	4020
København – Marrakesh	Marokko	1	1		3123	6246
København – Paris	Frankrig	1			871	871
København – Prag	Tjekkiet	1	1	357	661	1322
København – Reykjavik	Island	1	1	1173	2172	4345
København – Rønne		10	10	84	156	3111
København – Sdr. Strømfjord	Grønland	3	2	1851	3428	17140
København – Sønderborg		1		109,5	203	203
København – Wien	Østrig	1	1	474	878	1756
København – Aalborg		1		131,7	244	244
Leningrad – København	Rusland	1		617	1143	1143
Lhasa – Katmandu	Tibet – Nepal	1		402	745	745
London – København	England	1		545	1009	1009
Manaus – Brasilia	Brasilien	1		1054	1952	1952
Montego Bay – Gatwick	Jamaica – England	1		4952	9171	9171
Montego Bay – Havanna	Jamaica – Cuba	1	1	393	728	1456
New Castle – Amsterdam	England – Holland	1			521	521
New Delhi – London	Indien – England	1		3729	6906	6906
Narsarsuaq – København	Grønland	1		1889	3500	3500
Notodden – Billund	Norge	1		238,3	441	441
Nuuk – Narsarsuaq	Grønland	1		256	476	476
Orlando – Montego Bay	USA – Jamaica	1		631	1169	1169
Paris – New Castle	Frankrig – England	1			729	729
Salvador – Rio	Brasilien	1		665	1232	1232
Sao Paulo – Foz Do Iguacu	Brasilien	1	1	457	846	1693
Sao Paulo – Manaus	Brasilien	1		1476	2734	2734
Sao Paulo – Rio	Brasilien	2	1	186	344	1033
Seoul – Bangkok	Syd Korea – Thailand	1		1977	3662	3662
Sdr. Strømfjord – Nuuk	Grønland	3	2	171	317	1584
Skrydstrup – København		2	1	116,5	216	647
Taipei – Seoul	Taiwan – Syd Korea	1		800	1482	1482

Wien – Bangkok	Østrig – Thailand	1	1	4567	8459	16918
Aalborg - Barcelona	Spanien	1	1		1843	3686
Aalborg – Aarhus		1		64,8	120	120
Aarhus – Cypern	Cypern	1	1	1818	2925	5850
Aarhus – København		1		83,2	154	154
Sum i alt						541.956